

ватъ свобода и да подготвятъ младежитъ за възстание. Презъ февруарий 1873 год. съ голѣма скръбъ посрещнали вестъта, че В. Левски билъ обесенъ въ София, а Ангелъ Кънчевъ се самоубилъ въ Русе да го не хванатъ турцитъ. Но жи-

Тодоръ Каблешковъ като ученикъ въ Цариградъ.

витъ апостоли не се отчайвали. При тѣхъ често идвалъ тѣхния съгражданинъ Тодоръ Каблешковъ, който имъ давалъ куражъ и казвалъ, че възстанието скоро ще стане.

Една вечеръ късно въ Копривщица пристигналъ нѣкакъвъ си чужденецъ. Казалъ си името — Георги Бенковски. Единъ копривщенецъ, като се вгледалъ въ лицето му, пришепналъ: